

Mèxic, D.F. 20 de desembre del 1954

Estimats pares i Joan: acabo de rebre la carta del dia 14, aclarint-m'ho tot. Estic contentíssim! Pares: m'alegro més del premi, i dels moments que devia passar el pare, per vostès que per mi mateix. Ja que per causa meva han passat estones tan amargues, almenys que la nit dels veredictes hagi estat, com diu el pare, "inoblidable". I tinc, també, una gran satisfacció pel Joan. Ja que ell m'ha donat tants motius d'estar-ne orgullós, que n'estigui una mica ell de mi...

Tot plegat, com ja els explicava en la carta anterior, ha estat per als meus nervis, tota una prova. El cable que no ha arribat (ara ja sé perquè) em treia hores de dormir. Vaig anar dues vegades a telegrafs, reclamant sense resultat, és clar. Per acabar-ho d'adobar, la notícia publicada a la premsa ^{d'aquí} ~~a Mèxic~~, celebrant que un resident a Mèxic, el senyor Joaquín Camps i Arbós, hagués guanyat un premi a Barcelona. Després ha resultat que el senyor Camps i Arbós resideix a Buenos Aires, que el resident a Mèxic sóc jo, i que per un error dels responsables vaig veure augmentada la meua perplexitat.

Aquí a Mèxic ja s'ha sabut la notícia, i avui he rebut diverses felicitacions de gent a qui jo no he comunicat pas la nova. Ara resulta que volen organitzar un sopar d'homenatge, el qual defugiré amb totes les meves forces. Aquestes coses em fan patir... Celebro, pare, que em substituís vostè a l'hora d'enfrontar-se ~~la~~ al públic i al micròfon.

Estic content de l'actitud "deportiva" d'en Pedroló, el qual,

per altra banda, devia estar més que satisfet amb el seu "Joanot Martorell". Les coses que conec d'ell m'interessen moltíssim i gairebé puc afirmar que la meua intervenció fou decisiva en l'acte d'atorgar-li el premi de poesia de "PB". Després, en Bartra i en Pedroló s'han barallat o distanciat per petites qüestions i la cosa, en certa manera, ha acabat com el rosari de l'aurora. Desgraciadament, en Bartra, que és un excel·lent xicot, té una tendència a crear-se enemics gratuïtament que el perjudica molt.

Joan: és clar que et dedicaré un exemplar del llibre. Els primers seran per a tu i ~~per als avis~~ per als avis. Ja suposo que devies patir la nit del veredicte, però espero que el resultat final et compensés dels nervis soferts.

Quan sàpiga la futura sort del llibre, quan començaran a imprimir-lo, els comentaris que vagi mereixent, m'ho anirà comunicant, oi pare? No puc evitar una gran curiositat...

Bé. Aquesta carta serà breu perquè, realment, l'emoció em treu la loquacitat. Espero amb impaciència la carta que m'anuncien donant-me més detalls.

Rebin una abraçada ben forta del seu

Pere

Molts petons de la Rosa i dels nens. Records a tots.